

Dosarul nr. 3ra-1096/18

Prima instanță: Jud. Drochia, sediul Glodeni (jud. A. Țihonschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderăș)

Î N C H E I E R E

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Grecu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Grecu împotriva Primăriei satului Ciuciulea și Primarului satului Ciuciulea, Ilie Calistru, intervenient accesoriu Natalia Buzdugan cu privire la anularea răspunsurilor, repunerea în drepturile îngădite la accesul la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Grecu și s-a menținut hotărârea din 1 decembrie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni,

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2016 Iurie Grecu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Ciuciulea și Primarului satului Ciuciulea, Ilie Calistru, intervenient accesoriu Natalia Buzdugan cu privire la anularea răspunsurilor, repunerea în drepturile îngădite la accesul la informație și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 aprilie 2016 a depus cerere în adresa Primarului satului Ciuciulea, raionul Glodeni, prin care a solicitat prezentarea informației privind CV-ul și copia diplomei de studii a Nataliei Buzdugan, care a fost angajată în funcția de director al Casei de Cultură s. Ciuciulea, pentru a se convinge că aceasta corespunde funcției.

A menționat că, la 14 aprilie 2016 a primit răspunsul nr. 106, prin care Primarul Ilie Calistru a refuzat prezentarea informației solicitate. Nefiind de acord cu răspunsul dat, la 21 aprilie 2016 a depus cerere prealabilă, solicitând repetat prezentarea informației. Însă, prin răspunsul nr. 124 din 12 mai 2016, la fel i s-a refuzat în accesul la informație și prezentarea actelor solicitate.

În urma concretizării cerințelor, reclamantul Iurie Grecu a solicitat anularea răspunsurilor nr. 106 din 18 aprilie 2016 și nr. 124 din 12 mai 2016, eliberate de către

Primarul satului Ciuciulea, repunerea în drepturile îngrădite și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 30 000 de lei.

Prin hotărârea din 15 iulie 2016 a Judecătorei Glodeni, acțiunea depusă de Iurie Grecu a fost respinsă ca nefondată. S-a încasat de la Iurie Grecu în beneficiul Primăriei satului Ciuciulea cheltuielile de judecată în sumă de 1 500 de lei. S-a încasat de la Iurie Grecu în beneficiul Primarului satului Ciuciulea, Ilie Calistru cheltuielile de judecată în sumă de 1 500 de lei.

Prin decizia din 15 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Iurie Grecu și s-a menținut hotărârea din 15 iulie 2016 a Judecătorei Glodeni. S-a încasat de la Iurie Grecu în beneficiul Primarului Ilie Calistru cheltuielile pentru serviciile de asistență juridică suportate în cadrul instanței de apel în sumă de 500 de lei.

Prin decizia din 24 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Iurie Grecu, s-a casat decizia din 15 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți și s-a remis cauza la rejudecare în Judecătoria Drochia, sediul Glodeni, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 1 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, acțiunea depusă de Iurie Grecu a fost respinsă. S-a încasat de la Iurie Grecu în beneficiul Primăriei satului Ciuciulea cheltuielile de judecată în sumă de 1 500 de lei.

Ulterior, la 27 martie 2018, Iurie Grecu a invocat excepția de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea controlului constituționalității prevederilor art.3 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin încheierea din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins demersul lui Iurie Grecu cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Iurie Grecu și s-a menținut hotărârea din 1 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni.

La data de 27 iunie 2018, Iurie Grecu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți și asupra încheierii aceleiași instanțe, din aceeași dată, prin care a fost respins demersul cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și nefondată din considerentele ce urmează. Instanța de apel incorect a stabilit și elucidat circumstanțele cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material.

La fel, a menționat că instanța de judecată s-a expus în mod selectiv și unilateral pe marginea cererii de apel cât și nu a dat o apreciere justă și obiectivă circumstanțelor cauzei și probelor prezentate în acest sens.

A specificat că, instanțele ierarhic inferioare au aplicat arbitrar prevederile art.4 alin. (1), art. 7, art. 15, art. 21, art. 34 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova.

A mai adăugat că, verificarea constituționalității normelor contestate este de competența exclusivă a Curții Constituționale.

A susținut că, în speță au fost întrunite toate cerințele legale privind admiterea demersului referitor la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu trimiterea cauzei la rejudecare. Totodată, a mai solicitat, casarea încheierii contestate și emiterea unei decizii prin care să fie admis demersul cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu prevederile art. 429 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

În temeiul art. 12¹ alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cerere de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 27 martie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 15 mai 2018.

Astfel recursul declarat la data de 27 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Iurie Grecu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Iurie Grecu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Totodată, luând în considerare prevederile art. 12¹ alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs precizează că, solicitarea recurentului cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate nu poate fi examinată.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Iurie Grecu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu